

Rozprava v Řádu Lyricus

Podstata Vědění

James, tvůrce materiálů o Tvůrcích Křídel, přeložil tyto rozpravy. Jsou velmi významnou součástí učebních metod, které používají instruktoři Výukového Řádu Lyricus, kterého je James členem. Tyto rozpravy jsou zpřístupněny vůbec poprvé.

Tyto rozpravy jsou dialogem mezi učitelem a studentem a byly zaznamenány kvůli své vypovídající hodnotě, aby z nich mohli těžit i ostatní.

Žák: Existuje nějaká technika, která by mi umožnila získat vědomí Boha?

Učitel: O jakém Bohu to mluvíš?

Žák: O jedinečném a prvotním zdroji všeho.

Učitel: Ne.

Žák: Proč jsou tedy tací, kteří se zdají být požehnáni znalostí vědomí Boha i jiní, kteří kompletně ignorují jeho přítomnost a hodnotu? Jistě ti osvícení jedinci našli techniku, kterou si zajistili svoji znalost.

Učitel: Takové techniky nejsou. Je to veliký klam rozšířený vesmírem vnímajících bytostí. Trváme na své víře, že existuje nějaká formule, nebo rituál, nebo učitel, který nám přinese osvícení - nebo vědomí Boha.

Žák: Když neexistuje technika ani učitel, tak proč tohle všechno existuje? Proč Vy přede mnou sedíte jako můj učitel? A proč jsou zde tedy knihy a učení mistrů pro výuku? Chcete mi tím říct, že to všechno je bezcenné?

Učitel: Pokud existují otázky, očekává se, že budou k vyslechnutí i odpovědi. Všechno toto existuje proto, aby bylo možné dávat odpovědi lidem jako jste vy. Kdyby neexistovaly otázky, pak by ani toto neexistovalo.

Žák: Ale k čemu to je, když mě odpovědi nedovedou blíže ke znalosti Boha?

Učitel: Proč nejsou vědomosti o ničení v rukou mnoha, místo aby byly v rukách jen několika jedinců?

Žák: Co tím chcete říct?

Učitel: Proč jsou vědomosti o tom, jak totálně zlikvidovat lidstvo tak pečlivě střežené?

Žák: Mluvíte o zbraních hromadného ničení?

Učitel: Ano.

Žák: Je přirozené, že takové destruktivní technologie musí být ovládány a řízeny zodpovědnou vládou.

Učitel: Proč musí být ovládány?

Žák: Kdyby měl každý moc zničit životy mnoha lidí, mohl by to udělat, kdyby se zbláznil.

Učitel: Je znalost masového ničení protipólem znalosti masového osvícení?

Žák: Já nevím.

Učitel: Co kdyby ti byla propůjčena moc osvítit masy, nebo zničit lidstvo? Nestal by ses nejmocnější osobou na zemi?

Žák: Neumím si představit nic, co by mi mohlo dát větší moc.

Učitel: Jak bys využíval svojí moc?

Žák: Myslím, že bych měl mnoho poradců, kteří by mi pomáhali dělat správná rozhodnutí, abych vybudoval velkolepou společnost kulturně rozvinutou se vzdělanými občany.

Učitel: Co kdyby se tví poddaní občané vzbouřili? Kdyby chtěli být nezávislí? Co bys dělal?

Žák: Ale kdybych měl moc je osvítit, tak proč by se bouřili? Byli by osvícení a jako důsledek toho by chtěli žít v harmonii.

Učitel: Někteří by třeba nechtěli být osvícení. Měli by třeba pocit, že sami vědí nejlépe co je pro ně nejlepší cesta vývoje a odmítli by vnější ovlivnění, ať už by bylo jakkoliv benevolentní a moudré.

Žák: Potom bych je nechal jít svou vlastní cestou.

Učitel: Dokonce i kdyby se zabíjeli a jejich chování upadlo?

Žák: Snažil bych se je naučit jak se správně chovat aby žili harmonicky.

Učitel: Myslíš, že by poslouchali?

Žák: Kdyby ne, tak bych oddělil ty dobré a slušné od těch zlých a válekchtivých.

Učitel: Aha. Takže bys rozdělil své občany do dvou skupin?

Žák: To by byl jediný způsob jak zajistit harmonii alespoň některým, když už by to nešlo pro všechny.

Učitel: A kdyby ti zlí a válečníci měli nakonec děti, které by chtěli žít v harmonii. Co by se stalo pak?

Žák: Stačilo by aby požádaly a mohly by se připojit ke společnosti.

Učitel: Takže občané tvé společnosti by je bez problémů přijali a udělili jim stejné sociální výhody které by měli sami?

Žák: Ano.

Učitel: A kdyby ne?

Žák: Asi bych to musel nařídit – uzákonit to. Ale znovu zdůrazňuji, kdybych měl moc osvětit mé občany, tak ti by jistě odpustili těm, kteří sešli z cesty díky svým rodičům a nechali je znovu se zapojit do širší společnosti.

Učitel: A co by se stalo, kdyby někdo z těch nově přijatých zavraždil někoho z tvé osvěcené společnosti?

Žák: Byli by potrestáni a vyhoštěni.

Učitel: Ne osvěcení?

Žák: Předpokládal bych, že nejsou zralí na osvěcení.

Učitel: Takže tvoje moc osvětit druhé nebyla dokonalá.

Žák: Hádám, že ne.

Učitel: A co kdyby se ta zlá společnost rozhodla, že musí dobít tu osvěcenou?

Žák: Proč by útočili, když by věděli, že mám moc je vyhladit?

Učitel: Třeba by věřili, že ve skutečnosti takovou moc nemáš, a nebo že ji nikdy nepoužiješ.

Žák: Pak bychom se museli bránit a pochytat vůdce z té zlé společnosti a zavřít je, dokud by nezměnili způsob myšlení a chování.

Učitel: Takže ani tvoje moc ničení by nebyla dokonalá.

Žák: Ne, myslím že nebyla.

Učitel: Odpověděl jsi moudře na tyto hypotetické otázky. Vidíš jak je moc komplikovaná?

Žák: Ano.

Učitel: Chápeš, že moc osvítit jedince, nebo jej zničit je síla, kterou mnozí lidé přisuzují Bohu?

Žák: Ano.

Učitel: Takže při mých otázkách jsi si hypoteticky hrál na Boha.

Žák: To chápu, ale jak to souvisí s mojí otázkou o získání vědomí Boha?

Učitel: Možná nijak. Jen jsem chtěl, abys trochu pochopil lidskou představu o Bohu.

Žák: Proč?

Učitel: Když chceš Boha pochopit, musíš mít nějakou představu o jeho pozici.

Žák: Ale já jsem nechtěl získat vědomosti o Bohu, kterého si vytvořili lidé.

Učitel: Ale to je jediná vědomost, kterou můžeš získat.

Žák: Proč nemohu získat znalost o skutečném Bohu, Prvotním Zdroji? Proč není žádná technika, kterou bych mohl použít k nalezení a získání této vědomosti?

Učitel: Vraťme se k našemu teoretickému scénáři. Předpokládejme, že tvoje moc zničit by byla otázka pouhé myšlenky. Kdyby jsi se rozzlobil, byla by tvoje ničitelská moc vypuštěna a příjemce tvého hněvu by byl vyhlazen.

Žák: S osvětlením by to fungovalo stejně? Jinak řečeno, mohl bych někoho osvítit pouhou svojí myšlenkou?

Učitel: Ano.

Žák: Prima.

Učitel: Kolikrát za den ti přijdou na mysl hněvivé myšlenky a kolikrát myšlenka na to, že chceš někoho osvítit?

Žák: Nevím. Když je dobrý den, tak nemám žádné hněvivé myšlenky.

Učitel: A ve špatný den?

Žák: Možná tři čtyři.

Učitel: Pokaždé, když bys měl takovou myšlenku, kdyby ses na někoho rozzlobil, tak by mu tvůj hněv ublížil.

Žák: Co takhle druhá strana mince. Kdybych byl milující a laskavý, tak by je mé myšlenky přece osvětili, ne?

Učitel: Přesně tak.

Žák: Takže pouhou svojí myšlenkou bych mohl někomu ublížit, nebo mu pomoci.

Učitel: Ano.

Žák: Nevyplývá z toho, že kdybych měl vědomí Boha, tak bych měl taktéž disciplínu a ovládal své myšlenky a emoce?

Učitel: Ne.

Žák: Proč?

Učitel: Protože tvojí dominantní realitou je lidské bytí se všemi jeho slabostmi a nedostatky. Jsi vytvořen tak, abys měl spontánní myšlenky a emoce. Máš instinkty, které reagují nezávisle a nemůžeš ovládat své přirozené myšlenky a emoce. Můžeš je potlačit. Můžeš je ignorovat. Můžeš je dokonce zadusit, ale jenom na určitou dobu.

Žák: A proto nemohu získat vědomí Boha?

Učitel: Správně.

Žák: Tak proto jsou všichni lidé uzavřeni ve světě omezení, protože nejsou schopni ovládat své impulsy - ať už myšlenky či emoce? To není fér.

Učitel: Možná, ale toto omezení je též osvobozující.

Žák: A jak?

Učitel: Znáš vůli Prvotního Zdroje?

Žák: Ne, ale myslím, že mám představu o tom, co je v souladu s jeho vůlí a co ne.

Učitel: Kdybys opravdu věděl, co je v souladu a co není v souladu, pak bys musel znát vůli Prvotního Zdroje, není to tak?

Žák: Chtěl jsem říci, že znám všeobecný směr nebo záměr boží vůle.

Učitel: Ale ne podrobnosti?

Žák: Správně. Víím, že co je z lásky a světla je v souladu s boží vůlí, a co je temné a zlé tak není. Ale nerozeznávám přesně jemnější odstíny světla a stínu, čili dobra a zla.

Učitel: Aha. A jak jsi k tomuto závěru dospěl?

Žák: To jsem byl naučen.

Učitel: A kdo tě to naučil?

Žák: Moji učitelé; knihy, které jsem četl. Každý věří, že to tak je, nebo ne?

Učitel: A protože tě učili, že boží vůle je pochopitelná, tak věříš, že můžeš soudit, že akt z lásky je v souladu ale zlý čin není.

Žák: V podstatě ano.

Učitel: Co kdybych ti naznačil, že porozumění boží vůli je jedno a to samé jako dosažení vědomí Boha?

Žák: Nejsem si jist, zdali vás dobře chápu.

Učitel: Co si myslíš že naznačuji? Snaž se vyjádřit své myšlenky i když jsou mlhavé. Někdy se mlha zvedne pouze tehdy, když se snažíme ji prohlédnout.

Žák: Mám pocit, že navrhuje, že jakmile porozumím tomu, co Stvořitel chce od svého stvoření, tak zároveň porozumím klíčové složce vědomí Boha. Jinými slovy, abych dosáhl vědomí Boha, musím vědět, co po mě Bůh chce, po čem touží abych se stal.

Učitel: A co si myslíš, že Bůh chce, aby jsi se stal?

Žák: Osvobozený.

Učitel: Od omezení?

Žák: Ano. Přesně tak.

Učitel: Prvotní Zdroj touží po tom, abys žil bez omezení, ale vytváří nosiče duše a podmínky pro jejich život, které mají kořeny v omezení. Proč si myslíš, že je touhou Boha, abys se zbavil svých omezení?

Žák: Protože když nejsem omezen, jsem osvobozen od věcí, které limitují mé spirituální uvědomění.

Učitel: A co bys dělal potom – až bys byl osvobozen ode všech omezení?

Žák: To přesně nevím, ale byla by to blaženost podobná tomu, co nazýval Budha nirvánou – osvobození od touhy.

Učitel: Proč myslíš, že by tě Stvořitel vytvořil, vložil tě do nosiče duše, který je svázaný omezenou realitou, vytvořil komplikovanou vesmírnou školu a pověřil veliké množství instruktorů tím, aby tě vzdělal, jenom proto, aby ti umožnil dostat se do nirvány nebo blaženého stavu?

Žák: Já nevím. To je ta část, kterou se snažím pochopit.

Učitel: Jsi si tím jistý?

Žák: Inu, je to určitě jedna z věcí, které se snažím pochopit.

Učitel: Jestliže se to snažíš pochopit, tak odpověz na mojí otázku.

Žák: Ale já neznám odpověď.

Učitel: Snaž se to vyjádřit nejlépe jak můžeš.

Žák: Souhlasím s tím, že nedává příliš smysl, aby mě Bůh tímto způsobem vzdělával o vesmíru, a pak mě nechal, abych si to prostě užíval, ale nic jiného mě nenapadá. Nikdo nepodal vysvětlení nijak zřetelně.

Učitel: Vysvětlení, jak jsi to nazval, je možné nalézt ve službě celkovému plánu. Plán tvoří kolektivní odhalení duší - uvědomění si jednotné podstaty všehomíra v nedělitelném procesu. Postupujeme z našeho blízkého okolí do měst, ke státům, národům, kontinentům, hemisférám, planetám, slunečním systémům, galaxiím, vesmíru, supervesmíru, až k Velkému multivesmíru - ve všezahrnující struktuře naší kolektivní jednoty.

A pokaždé, když se vynořujeme jako vítězové z nižšího stavu bytí, je náš život stále lepším příkladem kolektivního vnímání toho, co je nejlepší pro vývoj směrem k Velkému multivesmíru, jak to zamýšlel Prvotní Zdroj.

Žák: Fajn, takže tohle je důvod? Jednoduše být schopen udržovat perspektivu toho, co je nejlepší pro Velký multivesmír?
Jak bych mohl být schopen znát něco takového?

Učitel: Nemohl.

Žák: Takže jsem znovu zklamaný nevědomostí. To vypadá na téma duchovní otázky.

Učitel: To je pouze proto, že jsi vybral nerozdělený proces a skočil na jeho konec s přáním přiblížit ho ke své současné realitě. Tvoje vize budoucnosti přesáhla míru tvé trpělivosti.

Žák: Já vím, ale co s tím mohu dělat?

Učitel: Definuj znalosti, které potřebuješ pro dokončení každého stupně svého procesu vývoje. Netvrď, že potřebuješ vědomí Boha dříve, než jsi dosáhl pochopení svého pozemského světa nebo svého lidského nástroje. Omez své znalosti na rámec svého projektu.

Žák: Co tím míníte?

Učitel: Jsi fyzickým tělem s komplexem emocionálních impulsů a instinktů; jsi též systémem snímačů nervových a datových vzruchů, které zásobují tvé vědomí a mozek. K tomu jsi ještě souborem vědomí, která se rozpínají dobou existence celého vašeho druhu. Všechny tyto prvky jsou součástí tvého lidského nástroje. Jako většina hledajících se snažíš pochopit mystérium podstaty svého nejvnitřnějšího ducha - Navigátora Celistvosti - dříve, než pochopíš svůj lidský nástroj. A ještě navíc se snažíš pochopit Stvořitele a vyživovatele Navigátora Celistvosti před tím, než porozumíš svému nejvnitřnějšímu duchu. Vytušil jsi celkový proces, protože je v tobě uložen, ale když se snažíš jej pochopit, je to, jako když se snažíš porozumět hvězdám, aniž bys poznal planetu, na které stojíš. A já se tě ptám, k čemu je dobré rozumět hvězdám, když nechápeš svůj vlastní domov?

Žák: Říkáte, že musím studovat své tělo a mysl dříve, než se budu zabývat duší?

Učitel: Ne, říkám, že vědomí Boha, které hledáš, je obsaženo v každém kroku celkového procesu. Není realizováno v nějaké náhlé, nepolapitelné zkušenosti zjevení na konci cesty. Je k nalezení při každém kroku, který uděláš.

Žák: Ano, chápu to jako koncepci. Slyšel jsem to již mnohokrát, ale mám pocit, že to nyní vyznívá trochu rozdílně.

Učitel: Možná. Jenom doporučuji, abys pochopil nosič duše dříve, než budeš hledat porozumění duše, a tu abys pochopil dříve, než se budeš snažit pochopit jejího stvořitele. Zaměříš-li naopak svoji energii nejprve na pochopení Stvořitele, poznáš jej pouze okrajově a tato částečná znalost pokríví tvé pochopení nosiče duše a duše v něm.

Žák: Jak mám ale poznat, že mé pochopení nosiče duše je adekvátní a já mohu pokračovat v poznávání mé duše?

Učitel: Lidský instrument je úžasný kompozit zázračných spojení mezi hmotou a ne fyzickými světy. Jakmile pochopíš tato spojení, sama tě povedou k pochopení duše uvnitř tebe.

Žák: Takže bych se vás měl tedy zeptat, jak dosáhnout znalosti těchto spojení. Je to tak?

Učitel: Ano.

Žák: Tak jak mám na to jít? Jsou čakry klíčem?

Učitel: O energetických centrech v lidském instrumentu toho bylo napsáno a řečeno mnoho, ale tato centra nejsou spojení mezi fyzickou a ne fyzickými říšemi. To, co spolu svazuje fyzické tělo s ne fyzickými těly, my nazýváme stínové (phantom) jádro.

Žák: Z čeho se skládá?

Učitel: Stínové jádro není materiální povahy. Je spíše jako stín vědomí duše, který se může pohybovat v říších lidského nástroje.

Žák: Takže je schopné operovat stejně dobře v říši mysli stejně jako v říši těla?

Učitel: Stínové jádro je vědomí, které se pohybuje mezi tělem, emocemi, myslí a genetickou myslí rychlostí větší než světlo. Nicméně je to bod vědomí, který předává zkušenosti lidského nástroje duši.

Žák: Přikrášluje jednotlivé zkušenosti, nebo je prostě hlásí jako záznamník?

Učitel: Předává zprávy o všem zvláštním způsobem.

Žák: Jak to myslíte?

Učitel: Dokonce i v tichých okamžicích tvého života, když zíráš oknem nebo čteš knihu, je tvým stínovým jádrem zaznamenáván rozsáhlý vesmír zkušeností a každá maličkost je poctivě zaznamenána a předána duši. Stínové jádro je jako supervědomí lidského nástroje. Je od duše odděleno a tvoří velvyslance duše v přírodním světě, ve kterém musí operovat lidský nástroj. Prostřednictvím tohoto vědomí zakouší duše přírodní svět omezení a oddělenosti,

přitahuje si zkušenosti, které jí pomáhají vybudovat porozumění pro Velký Multivesmír, který je rouchem Prvotního Zdroje.

Žák: Proč jsem o tom nikdy dříve neslyšel?

Učitel: Kdo by ti o tom měl říkat?

Žák: Například vy.

Učitel: Právě jsem ti o tom řekl, copak neposloucháš?

Žák: Ano, ale jsem vaším studentem dva roky a je to poprvé co slyším něco o stínovém jádru. Proč?

Učitel: Učíme pomocí přirovnání a metafor. Byl jsi o stínovém jádru vyučován, jen jsi prostě ještě neslyšel jeho jméno. A nyní, když víš jak jej pojmenovat, vykryštovalo ve tvé mysli v jasném obrazu svého účelu a formy.

Žák: A abych se dozvěděl jeho jméno mi muselo trvat dva roky?

Učitel: Někomu to může trvat dvě hodiny, jinému celý život. Záleží na každém jak formuluje své otázky. Hledal jsi nepoznatelné dříve, než jsi pochopil, co máš pochopit ve svém současném životě - kde tvé vědomí nyní sídlí.

Žák: Fajn, takže jsme zjistili, že jsem snílek –

Učitel: Není nic špatného na zkoumání nepoznatelného. Neříkám přece, že jsi plýtváš časem, když ses věnoval snění.

Žák: Vypadá to že, abych lépe pochopil toto stínové jádro, budu mu muset věnovat více času. Co byste mi v tomto ohledu doporučil?

Učitel: Nauč se vše co můžeš o lidském těle, emocích a mysli. Zaměř se na ně při svém studiu, například na rok či dva, podle toho jak máš čas. Při tom si dělej poznámky o charakteristikách lidského nástroje, které se buď zdají propojené, nebo anomální. Například mozek zpracovává převážně data přicházející zrakem. Proč nejsou oči dominantní pro vědomí? Při zpracovávání poznámek je zařazuj podle napojení a anomálních fenoménů, definuj strukturu lidského nástroje jako bys tvořil mapu interakcí mezi tělem, emocemi, myslí a genetickou myslí. Uvědom si, že stínové jádro je stínem duše a operuje jednotně ve všech vrstvách lidského nástroje. Je to prvotní příjemce a převaděč zkušeností, které trápí lidský nástroj dané individuality. Je tou kontinuitou nedělitelného procesu v říších hmoty, zatímco duše je kontinuitou nedělitelného procesu v říších nefyzických.

Žák: A Navigátor Celistvosti do toho zapadá jak?

Učitel: Tvoří most mezi těmito dvěma světy. Navigátor Celistvosti je propojením mezi světy času a světy v bezčasovosti. Je fúzí duše a stínového jádra, který spojuje toto rozsáhlé skladiště informací a vytváří z něho logicky promyšlenou sílu pro transformaci.

Žák: Abych si o tom udělal obrázek a pochopil souvislosti mi asi zabere dost času.

Učitel: Když budeš mít štěstí, bude ti to trvat celý život. Když se ale vydáš na cestu k Prvotnímu Zdroji bez předchozího pochopení elementárních struktur, ve kterých operuje tvoje duše, budeš se honit za fata morgánou. Bůh se bude zjevovat a mizet a budou tebou otrásat pochybnosti pokaždé, když narazíš na rozcestí nových událostí. Bude to vypadat, jako že je vše nestálé, dokonce i boží tvář.

Žák: Před chvílí jste říkal, že Navigátor Celistvosti používá zkušenosti nosiče duše i duše jako transformační sílu. K transformaci koho a za jakým účelem?

Učitel: Pro transformaci individuální osobnosti – božský fragment, který pobývá jak ve světě času, tak i ve světě bezčasovém, a je zaměřen na uskutečňování Prvotního plánu, který zahrnuje všechny formy, osobnosti a názory. Tato osobnost je identitou, která přetrvává změny forem i ustavičné víření času, aby se stala vědomým prodloužením Prvotního plánu. Účelem této transformace je zkoumání Velkého Multivesmíru jakožto vyslanci Prvotního Zdroje a vytváření nových příležitostí pro rozpínání současné evoluce Prvotního Plánu.

Žák: Tuším, že jste mi dal záměrně abstraktní odpověď, abyste mi připomněl úkol, který leží přede mnou.

Učitel: Předal jsem ti to, co je dostupné. Slova jsou sama o sobě abstraktní pojmy, ne?

Žák: Kdyby vám to nevadilo, rád bych se vrátil k mému úkolu: studiu lidského nástroje. Existuje nějaký model, který bych mohl použít pro porovnání vlastního postupu s ostatními?

Učitel: Určitě se najdou tací, kteří se rádi podělí o výsledky svého výzkumu a hledání. Mohu jen doporučit spolupráci s ostatními studenty. Je to velmi užitečné.

Žák: Zmínil jste se o spojeních a anomáliích v lidském nástroji. Mohl byste to trochu rozvést?

Učitel: Spojení v lidském nástroji jsou vlákna, která tvoří strukturu stínového jádra. Tyto vlákna splétají dohromady cesty mezi fyzickým tělem, emocemi, myslí a genetickou myslí. V každé z těchto vrstev jsou mezivrstvy, stejně jako jsou rozdíly mezi kůží, nervovým systémem a kosterní strukturou. Tělo je tvořeno mnoha vrstvami a součástkami, které teprve dohromady tvoří celkovou strukturu. Stejně to platí pro emocionální tělo, mysl i genetickou mysl. Spojení mezi těmito vrstvami, nebo hladinami v lidském nástroji, které zahrnují 24 primárních systémů, má původ v Navigátoru Celistvosti. Jinými slovy mají tato vlákna společný základ a vinou se tak, aby napojila všech 24 základních systémů do jednoho holistického systému.

Žák: Co je těch 24 systémů? Znáám je?

Učitel: Není důležité znát je všechny jednotlivě. Některé ještě nebyly ve světě časoprostoru objeveny. Zmínil jsem se pouze o jejich počtu, abys pochopil složitost lidského nástroje a jeho bezvadnou a zázračnou strukturu.

Žák: Proč je to tak důležité?

Učitel: Lidský nástroj je považován většinou kultur za zranitelné a křehké tělo. Je považován za závadný a nedokonalý, protože během doby degeneruje a je náchylný k nemocem. V některých oblastech není považován za nic víc než oživený objekt pro vnímání pocitu potěšení či bolesti. Je málo ceněno a dokonce i ti, kteří cítí spirituální nezbytnost, je nazývají menší, nebo nižší já.

Žák: Ale je to nižší já, nebo snad ne?

Učitel: Je to nádoba pro transcendentní duši. Když vidíš překrásnou nádobu, nejseš zvědavý co skrývá?

Žák: Když vidím překrásnou nádobu – jako umělecké dílo – předpokládám, že je určena pro ocenění a ne pro využití.

Učitel: Její krása je dostatečná pro její existenci a užitková funkčnost není požadována. Je to tak?

Žák: Správně.

Učitel: Lidský nástroj je na tom stejně. Je to nádherně pojaté stvoření; natolik okouzující, že mnozí věří, že je uvnitř prázdné. Jeho smysl je přímo v jeho existenci. Nevidí jeho 24 vrstev, vnímají pouze pět dominantních: pokožku, svaly, kosti, emoce a mysl.

Žák: Proč? Proč vidíme pouze pět a ne všech 24 vrstev?

Učitel: Vaše vzdělávací poučky, i společnost jako celek, vás směřují pouze k tomuto vnímání a naopak nejste vedeni k ocenění a pochopení ostatních 19 hladin. Ve většině případů vyžadují k pochopení tyto vrstvy mnohem více bdělosti a trpělivosti.

Žák: Tak jak se mohu dozvědět o dalších rozměrech lidského nástroje?

Učitel: Studuješ lidský nástroj. Studuješ tělo, emoce, mysl, a genetickou mysl. Naučil ses pochopit tuto svatou nádobu takovou, jaká opravdu je: průzkumným i když dočasným vozítkem tvého nejnivnějšího nesmrtelného vědomí ve světech časoprostoru.

Žák: A když od vás dostanu informace o 24 vrstvách, pomůže mi to ve studiu?

Učitel: Možná, ale není nutné pochopit všechny hladiny lidskou myslí. A jsme opět u toho, snažíš se pochopit celé schodiště dříve než jsi pochopil prvních pár schodů. Je otázkou času zpřístupnit celé schodiště po stupních, ne jednorázovým odhalením.

Žák: Je mi to jasné.

Učitel: Ozřejmil jsem ti univerzální cestu; nyní mi zopakuj, co ses naučil.

Žák: Dobře, budu se snažit. Stínové jádro propojuje 24 úrovní lidského nástroje a je pozorovacím vědomím ve světech s časem a prostorem pro lidskou duši. Zjednodušeně řečeno má stínové jádro mnoho vláken, která splétají dohromady těchto 24 úrovní a používá tato vlákna k přesouvání se z jedné úrovně do druhé - jakožto vědomí - kvantovou rychlostí. Též předává informace o zkušenostech duši, která pak tato data zpracovává, aby zlepšila své

pochopení toho, jak se lépe sjednotit s Prvotním plánem a lépe osvětlovat temné kouty Velkého Multivesmíru.

Učitel: Zhluboka se nadechni. Poslouchal jsi dobře.

Žák: Říkal jsem to správně?

Učitel: Máš starost, abys měl pravdu, nebo tě zajímá učení?

Žák: Je to tak rozdílné?

Učitel: Může to mít naprosto opačnou polaritu.

Žák: Mě zajímá učení i mít pravdu.

Učitel: Na začátku tohoto dialogu jsi mě položil otázku, zdali existuje technika, která by umožnila dosáhnout pochopení Boha. Pamatuješ?

Žák: Ano.

Učitel: A našel jsi odpověď?

Žák: Ne. Myslím si, že žádná odpověď není.

Učitel: Možná odpověď existuje, ale je pro každého jiná. Každá bytost jde ke svému stvořiteli jedinečnou cestou, která nikdy předtím nebyla prozkoumána. Když sešiješ dohromady rozsáhlý rezervoár svých zkušeností ve světě časoprostoru, myslíš že by to mohl někdo replikovat?

Žák: Nevím. Nikdy jsem před tím o tom nepřemýšlel. Možná by to na základní úrovni bylo možné.

Učitel: Jenom kdybys to hodně zjednodušil, mohl bys u vzestupujících duší vidět některé podobné rysy v jejich cestě do říše jejich Stvořitele. Po pravdě řečeno, jsme každý jiný jako planety, které pokrývají Veliký Vesmír, a právě tato jedinečnost brání univerzální technice, která by se stala kouzelnou pilulkou pro osvětlení.

Žák: Chápu. Bylo to tak vytvořeno záměrně?

Učitel: Ano.

Žák: Myslím, že správná otázka by měla být zformulována takto: Jaké vědomosti jsou potřebné, abych byl schopen si vytvořit svoji vlastní techniku pro získání uvědomění si vlastního mnoha úrovněového já?

Učitel: Jsi na správné cestě, jestliže tvým cvičením je každé ráno, když vstaneš, položit tuto otázku a pozorovat, jak do svého života jako magnet přitahuješ tuto základní vědomost přes všechny fasety své zkušenosti.

Žák: Pomůže mi, když budu věřit, že stínové jádro je ve mě přítomné a pohlcuje tuto znalost, dokonce i když to nedělá moje vědomá mysl?

Učitel: Pomůže a je to tak.

Žák: To mě těší.

Učitel: Potěšení na mé straně.

Překlad: Vratislav Kašpárek, 2005

<http://vzestup.stesticko.cz>

Originál: www.lyricus.org